

Dissenteixó

written by Pere Grau i Rovira | 8 de gener de 2025

Ot Bou, una de les figures clau a *VilaWeb* al costat de Vicent Partal, és un periodista que admiro per l'agudesia de les seves anàlisis sigui quin sigui el tema que toqui. Però no hi ha regla sense excepció, i aquesta vegada dissenteixó de l'opinió que ha expressat a l'article del proppassat dia 3 [«La desaparició de Puigdemont»](#). En cas que els fets demostrin més tard que soc jo l'equivocat, li presento ja ara les meves excuses. Però no crec que arribi aquest punt i exposaré aquí tan breument com pugui el perquè.

Bou, lamenta que Puigdemont s'hagi tancat en un silenci comunicatiu des de fa mesos que no permeti saber què pensa de tots els problemes que té el país en aquest moment. I diu que «per a un polític de tanta influència en la política d'un país, la transparència, les explicacions públiques i la predisposició al diàleg amb els ciutadans no són pas una opció, sinó un deure». Més endavant diu: «Si Puigdemont calla és (...) perquè de moment no té cap proposta millor a fer ni (...) cap idea que li pugui funcionar i aguantar». I finalment diu que si fos un membre destacat del seu partit, estaria desesperat pensant què passarà «quan el pes de Puigdemont s'acabi d'esmicolar». I repeteixo, amb tots els respectes pel Sr. Bou, soc d'un altre parer. Els que tenen l'amabilitat de llegir-me i saben que m'he qualificat de «puigdemontista per reflexiva convicció» potser diran: és clar, què ha de dir en Grau, sinó defensar el president? Si el defenso, però, no és mai a cegues. Mirem-nos-ho.

Ho he escrit més d'una vegada. Puigdemont no és Superman. És un home honest a qui les circumstàncies han posat en una de les situacions més difícils que hom es pugui imaginar. Un home que no ha actuat en cap moment per ànsies de poder, sinó per la voluntat de servei al país, encara que això li portés molts sacrificis personals. I crec que no soc pas jo sol a pensar

així. Si no, la rebuda a la seva aparició llampec a l'Arc de Triomf no hauria estat tan càlida.

I com que no és Superman, si prefereix callar mentre no tingui solucionat el seu principal problema actual, ho considero preferible que alimentar el públic amb frases fetes, amb repetició de conceptes i no amb fets contundents. I en dir el seu problema actual, vull dir la transformació de Junts en un partit molt diferent del que ha estat fins ara, i els que estem fora, no sabem quines traves poden posar-li els que no els hi fa gens de gràcia aquest canvi, i a més a més havent de dirigir aquest canvi des de l'exili.

Té raó el Sr. Bou quan diu que per a un polític és un deure la transparència i el diàleg amb els ciutadans. Però això crec que només és aplicable als polítics que poden exercir la feina en circumstàncies normals. Demanar-ho del president en la seva situació ho crec fora d'hora. Deixar els contraris en la incertesa de no saber amb quina jugada els pot agafar a contrapeu, no és pas l'opció menys intel·ligent.

Jo no crec que el pes de Puigdemont s'esmicoli. I si passés, la culpa fonamental rauria en els que en lloc d'aprofitar-lo i fer-li costat, li han negat el pa i la sal, per interessos molt personals, o per l'enveja de no ser ells els que tenen aquest pes.

Repeteixo, els fets diran si m'equivoco o no. Podria fer aquest article el doble i el triple de llarg, però crec que la meva posició ja és prou entenedora. I continuaré llegint els articles del Sr. Bou amb el mateix interès i la mateixa admiració com fins ara.